

69. DŮVĚRA KU PŘÍMLUVÁM P. MARIE*)

148.

O, Ma - ri - a, hvě - zdo mor - ská, pře - bo - le - stná ma - tko bož - ská,
na tom mo - ři svě - ta vzdy-chám a s pro-sbou k to - bě po - spí - chám.

O, Maria, hvězdo morská,
přebolestná matko božská,
na tom moři světa vzdychám
a s prosbou k tobě pospíchám.

abych nikdy nepoklesl,
zlé i dobré jednak nesl.

Umřiti se já nebojím,
nebo se nádějí kojím,
že skrz tvou svatou ochranu
k tvému synu se dostanu.

Račiž mě v smutku těšiti,
v nebezpečenství chráni,

A když přijde čas určitý
a smrť se bude blížiti,
tenkrát v poslední nemoci
přispěj svou mocnou pomocí.

*) Viz č. 37. [97] pozn. 2)

70. HLAS PÁNĚ*)

149.

O-ve-čko ztra-ce - ná, ce-lá za - rmou-ce - ná, sem ke mně po - spí-chej, nic se ne - o - stý-chej.

Ovečko ztracená,
celá zarmoucená!
Sem ke mně pospíchej,
nic se neostýchej.

Ruce roztahuji,
sebe obětuji;
přijmu tě na milost,
odpustím ti vši zlost.

Prosím v truchlivosti,
odpust mně mé zlosti!
A již mne ozdravuj,
neb jsi ty lekař můj.

»Ach, já nesmím k tobě,
stydím se v té době,
těžce sem shřešila,
tvou lásku ztratila.«

»Ach, já omámená,
ovečka ztracená!
Hle, zdaleka stojím,
vrátili se bojím.«

Byla sem vyhnána
a hřichům prodaná,
hynula sem cele,
na duši, na těle.

Pastvou tě nakrmím,
svým tělem nasytím,
navrať se brzičko,
ztracená ovečko!

Neboj se, spanilá,
pojd ke mně, rozmilá,
vstaň, ó, vstaň od země
a obrať se ke mně.

Již činím pokání,
uděl smilování!
Přijmi navrácenou,
ovečku ztracenou.«

»Ráda bych šla blíže,
nedá hřichů tíže.
Podvést sem se dala,
na tebe nedbala.«

Hled, jak já pro tebe
opustil sem nebe.
Pojď tedy brzičko,
ztracená ovečko.

O, vítej, ztracená,
vítej, opuštěná!
Vítej, holubičko,
vítej, má ovečko!

Tys drahý poklad můj
a já sem pastýř tvůj.
Bok tobě odvívám
a v stráž tě zavíram.

»O, pastýři milý,
miláčku spanilý!
Slyším tvé volání,
již činím pokání.

Hlavu nakloňuji,
v lásce se skloňuji,
polib mne, dušičko,
ztracená ovečko.

*) Viz č. 37. [97] pozn. 2)